หนังสือมีคุณค่า ควรแก่การอ่าน

มงคล ๕๙

ข้อคิดทางธรรม

ท่านเจ้าคุณพระมงคลพัฒนพิธาน(ครูบาญาณทิพย์)

๒๙ กันยายน ๒๕๖๐

คาถาสำเร็จของครูบาญาณทิพย์

คำขอญาณทิพย์ รับบารมีจากครูบา

ตั้ง นะโม (๓ จบ)

ทิพพะญาณะทัสสะนัง มัยหัง
จิตเต โหตุ สัพพะทา ภาวะนา
ปะระมา สุขี

คุณะยุตตัสสะ นามะ
เถรัสสะ คุณัง อะภิปูชะยามิ
ตัสสะ ทิพพะญาณานุภาเวนะ
มะหาลาภา มะหาโภคา สะทา
โสตถี ภะวันตุ เม

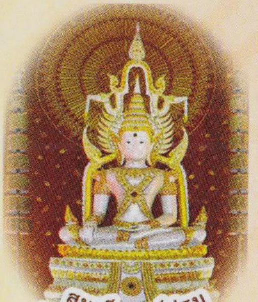
จิตตัง วิทัง จิตติ
สุขัง ลาภัง ภะวันตุ

ตั้งสัจจะอธิษฐานขอญาณทิพย์ รับบารมีจากครูบา ภาวนาทุกวัน อย่างน้อยวันละ ๑๕ จบ เพื่อเพิ่มพลังบารมีให้กับตัวเอง การงานเจริญรุ่งเรืองสำเร็จตลอดไป

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประดิษฐานในวิหารต่างๆ ของวัดพิพัฒน์มงคล

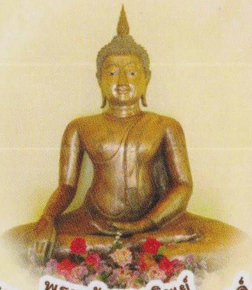

พระบรมสารีริกธาตุ
พระรากขวัญ (ไหปลาร้า)
สมเด็จพระสังฆราชศรีลังกา
ประทานให้

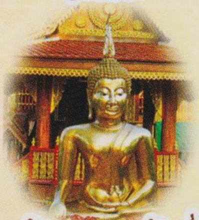

หลวงพ่อทองคำ
องค์ประธาน

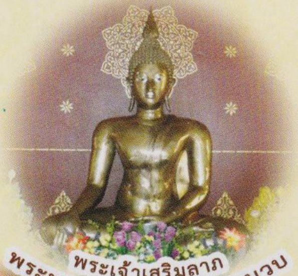

สมเด็จองค์ปฐม
ประดับเพ็ชรพลอย
๑ หมื่นเม็ด

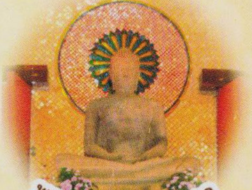

พระเจ้าเงินเหลือ
พระพุทธรูปเนื้อเงินทั้งองค์

หลวงพ่อทองคำ
พระเจ้า ๕ พระองค์

พระเจ้าทองทิพย์
พระพุทธรูปเนื้อนากทั้งองค์

หลวงพ่อทองคำ
พระพุทธไตรโลกเชษฐ์

พระเจ้าเสริมลาภ
พระพุทธรูปเนื้อทองดอกบวบ

พระพุทธไตรโลกนาถ
แกะสลักจากหินทราย

พระเจ้าทันใจ

สมเด็จปู่พญา ย่าพญา

ปรัชญาหลวงพ่อครูบา

ศึกษา ปฏิบัติ พัฒนา

การบำเพ็ญสมณธรรมสำเร็จได้ด้วยดีและรวดเร็ว
เกิดขึ้นด้วยปรัชญานี้

ศึกษา ปฏิบัติ พัฒนา
เป็นปรัชญา ครูบา ท่านชี้สอน
หากนำไป ใช้ประยุกต์ ทุกขั้นตอน
เป็นอุปกรณ์ ประดับจิต พิจารณา
จะสำเร็จ เสร็จไว ไร้อุปสรรค
งานเจริญ เงินทะลัก สมปรารถนา
งานทางธรรม ทางโลก ยกปรัชญา
น้อมนำมา เป็นแผนที่ ชี้ทางเดินฯ

คำนิยมครูบาญาณทิพย์

วันนี้ ข้าพเจ้ามีอายุ ๕๙ ปีแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าเกิดเมื่อวันจันทร์ ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๐๑ ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๙ หรือเดือน ๑๒ เหนือ ข้าพเจ้าเกิดมาในครอบครัวของชาวนา ชาวสวน ค้าขาย บิดาชื่อพ่อปวน มารดาชื่อแม่คำปัน ตระกูลแดงลังกา ณ บ้านเลขที่ ๒๒๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีพี่น้อง ๒ คน คือ ๑.นายสุพันธ์ แดงลังกา (ปัจจุบันอุปสมบทเป็นพระภิกษุในพุทธศาสนา จำพรรษาร่วมกับข้าพเจ้าในวัดแห่งนี้)

ข้าพเจ้าได้บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๓ ณ วัดมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ขณะนั้นอายุได้ ๑๓ ปี และได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๑ ขณะนั้นอายุได้ ๒๐ ปีเศษ ณ วัดพระคงฤๅษี อำเภอเมืองลำพูน ตั้งแต่การบรรพชาเป็นสามเณรจนถึงปัจจุบัน รวมเป็นระยะเวลา ๔๗ ปี นับว่าเป็นเวลานานพอสมควรในการดำรงชีวิตเป็นสมณะ

ในปีนี้ ข้าพเจ้าอายุ ๕๙ ปีแล้ว ปีหน้าหากว่ากรรมไม่ตัดรอนชีวิตก็จะมีอายุ ๖๐ ปี ผู้มีอายุ ๕๙ ปี โบราณล้านนาถือเคล็ดว่าราศีชะตาอายุนั้นไม่ดีมากนัก ที่ว่าไม่ดีนั้นหมายถึงสุขภาพ เหมือนมีกรรมวิบากมาตัดรอนอย่างนี้ เมื่อผู้มีอายุผ่านไปได้แล้วย่างเข้า ๖๐ ปี จึงมักนิยมทำบุญใหญ่ เช่นเลี้ยงพระใหญ่ ทำการกุศลให้เกิดขึ้นด้วยวิธีต่างๆ เช่นก่อสร้างบริจาคทานเพื่อสาธารณกุศลมากมาย หรือถ้าเป็นฆราวาสก็จะทำการฉลอง อันนี้เป็นค่านิยมหรือประเพณีของคนไทยเรา โดยมีจุดประสงค์คือเพื่อไม่ให้

เกิดความประมาทนั่นเอง เป็นวิถีทางอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการแก้เคล็ด ก็ได้ หรือจะเป็นสร้างผลบุญเป็นกำไรให้กับตนเองก็แล้วแต่จะอนุมานได้ ข้าพเจ้าในวันนี้ มีความสุขกับธรรมะ ได้เสริมสร้างการศึกษา ปฏิบัติ พัฒนา ตามปรัชญาแนวทางการดำเนินชีวิตของข้าพเจ้าทุกประการ

ขอขอบใจ ขอบคุณ ขอบพระคุณผู้มีน้ำใจงามที่มีความห่วงใยข้าพเจ้า และได้ถวายการอุปถัมภ์ข้าพเจ้า ท่านที่อยู่ทั่วทุกสารทิศทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งผู้อยู่ที่ใกล้และอยู่แดนไกล ผู้มีพระคุณที่คอยแนะนำพร่ำสอน ผู้ที่คอยดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดติดตาม ลูกศิษย์ลูกหาคนไปมาหาสู่ เพื่อนมิตรสหายธรรม ครูบาอาจารย์ ผู้อุปถัมภ์ค้ำจุน ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ในโอกาสที่ข้าพเจ้ามีอายุได้ ๕๙ ปีแล้วนี้ พรใดๆที่ท่านทั้งหลายอวยพรให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้พรนั้นๆย้อนกลับไปสนองให้ท่านทั้งหลายมีอายุมั่นขวัญยืนด้วยกัน มีสมบัติด้วยกัน มีความสุขด้วยกัน สร้างบารมีธรรมด้วยกัน มีความเจริญด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ.

พระมงคลพัฒนพิธาน
(ครูบาญาณทิพย์)
วัดพิพัฒน์มงคล

ครูบาญาณทิพย์กับการปฏิบัติ

นับตั้งแต่บรรพชาและอุปสมบทเป็นต้นมา ครูบาได้ศึกษาปฏิบัติธรรมกรรมฐานทั้งสมถะและวิปัสสนาจากสำนักครูบาอาจารย์ต่างๆ ได้จาริกธุดงค์ไปในประเทศและต่างประเทศ ทั้งพม่า กัมพูชา ลาว ศรีลังกา และอินเดียที่เป็นแดนพุทธภูมิและมีความเจริญด้านพระพุทธ ศาสนา จนมีจิตแน่วแน่มั่นคง จับกระแสจิตคนได้ในยามทำจิตสงบ บางครั้งเมื่อมีคนมาพบครูบาทั้งที่ยังไม่เคยรู้จักมาก่อน ก็ทักทายไปว่าท่านเป็นใคร เป็นทหาร ตำรวจ พ่อค้า ข้าราชการเป็นต้น จนศิษย์หลายท่านกล่าวว่าครูบาทักแม่น ดูแม่น จึงเป็นที่มาของนามที่ลูกศิษย์ตั้งให้ว่า **"ครูบาญาณทิพย์"**

ถึงกระนั้น ครูบาได้เน้นให้คำแนะนำประพฤติอยู่ในศีลธรรมตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า สอนสมถะและวิปัสสนาตามแต่จะเหมาะสมกับแต่ละบุคคล จนมีผู้เลื่อมใสมากมายมากราบนมัสการครูบาอยู่เสมอ ท่านครูบาปรารภว่า ไม่ได้ดูดวงดูหมออะไร แต่คนเรานั้น เมื่อปฏิบัติธรรมทำจิตใจให้สงบแล้ว คิดอะไรก็จะเป็นเช่นนั้น เหมือนกับการทักจิตคนแม่นยำ ท่านกล่าวว่า ที่จริงแล้ว การปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามหลักของพระพุทธศาสนานั้นจะนำมาซึ่งผลสำเร็จทุกประการ แม้กระทั่งการทำนายทายทักของครูบาก็เป็นเช่นเดียวกัน เพราะตั้งแต่ได้บรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ ๑๓ ขวบจวบจนปัจจุบัน ได้ผ่านการฝึกภาวนาปฏิบัติกับครูบาอาจารย์ที่ทรงภูมิธรรมตลอดมา ฯ

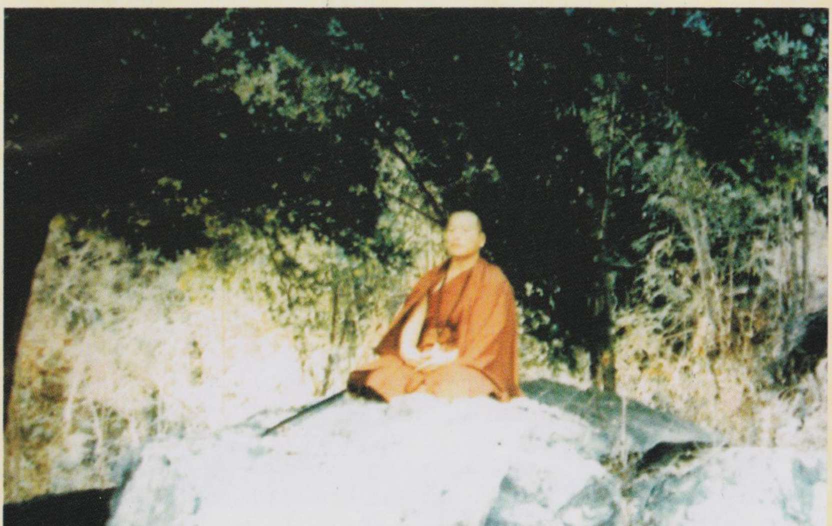
เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เป็นกรณีพิเศษ ให้พระครูวรคุณประยุต วัดพิพัฒน์มงคล เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ในราชทินนาม ที่ **พระมงคลพัฒนพิธาน**

ครูบาญาณทิพย์ ขณะเดินทางแสวงบุญ ณ ประเทศอินเดีย
ภายใต้ต้นศรีมหาโพธิ์ เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๗

ครูบาญาณทิพย์ ขณะเดินทางแสวงบุญ ณ ประเทศศรีลังกา
ภายใต้ต้นศรีมหาโพธิ์ พ.ศ.๒๕๒๗

ครูบาญาณทิพย์ ขณะปฏิบัติธรรมอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำโขง เขตประเทศลาว
ตรงข้ามจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๙

ครูบาญาณทิพย์ ขณะปฏิบัติธรรมอยู่ในถ้ำแห่งหนึ่ง
ที่จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๘

ครูบาญาณทิพย์ ขณะปฏิบัติธรรมอยู่ที่เขตประเทศพม่า
ตรงข้ามจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๙

ครูบาญาณทิพย์ ขณะปฏิบัติธรรมอยู่ที่สวนไผ่
อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๗

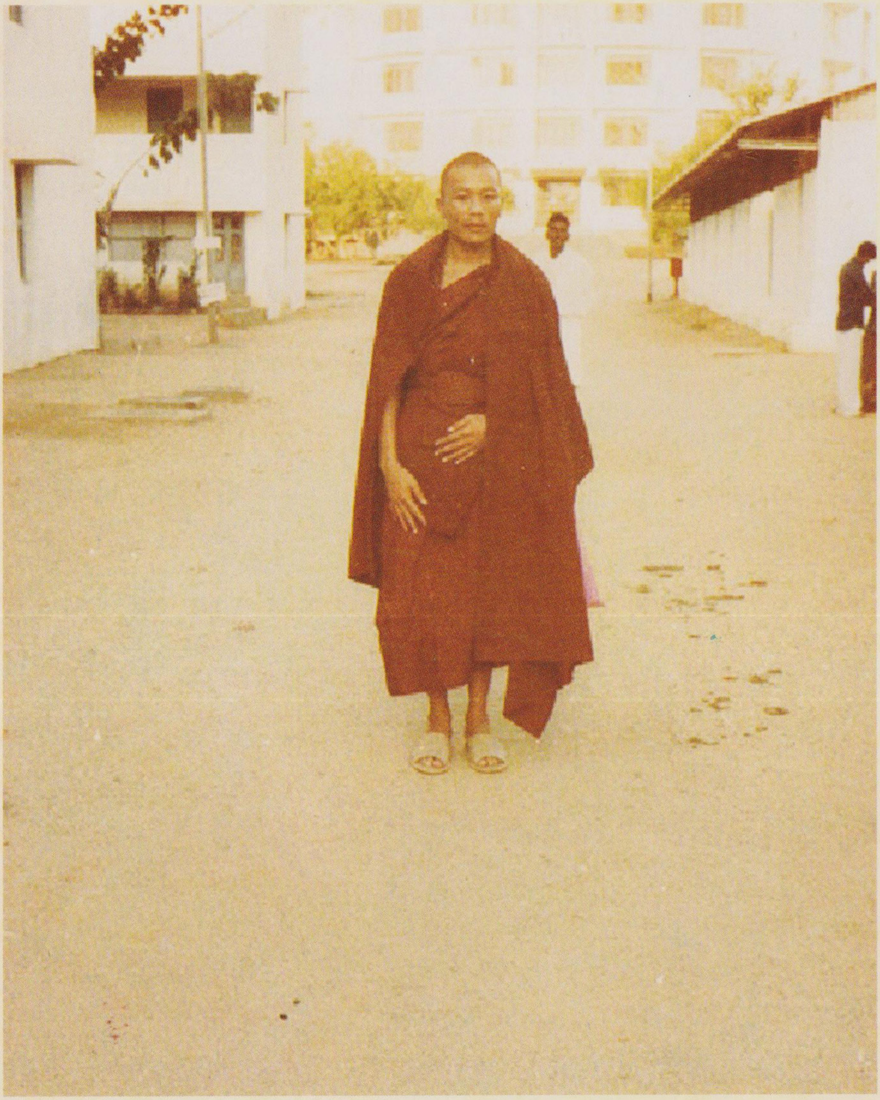
ครูบาญาณทิพย์ คราวรับกิจนิมนต์
เดินทางถึงเกาะฮ่องกง เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๑

ครูบาญาณทิพย์ คราวไปเยี่ยมและโปรดญาติธรรม
ที่เกาะไหหลำ ประเทศจีน เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๙

ครูบาญาณทิพย์ ขณะปฏิบัติธรรมอยู่ที่รัตนคูหา (ถ้ำแก้ว)
อ.ภูกระดึง จ.เลย เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๘

ครูบาญาณทิพย์ ขณะจาริกแสวงบุญ ณ กรุงโคลัมโบ
ประเทศศรีลังกา เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๗

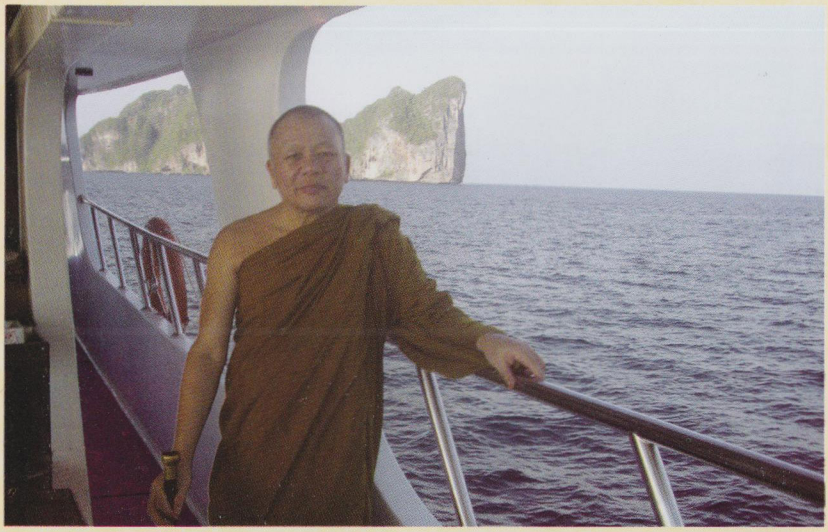
รูปปั้นพ่อขุนงามเมือง พ่อขุนเรืองอังวะ เทพารักษ์ในนิมิต
ที่อาราธนาให้ครูบาญาณทิพย์สร้างวัดพิพัฒน์มงคล

ครูบาญาณทิพย์ อธิษฐานจิตจุดเทียนน้ำมนต์
เปลวเทียนทรงรูปคล้ายพระมหาอุปคุตเถระเจ้า

ครูบาญาณทิพย์ขณะโปรดเมตตาต่อชาวเขาในเขตภาคเหนือ
พร้อมพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรในเขตทุรกันดาร

ครูบาญาณทิพย์ขณะเดินทางไปโปรดเมตตาต่อคณะศิษย์ในภาคใต้
จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ภูเก็ต ระนอง กระบี่ สงขลา

ครูบาญาณทิพย์ วัดพิพัฒน์มงคล
พระผู้เมตตาแห่งดินแดนสุโขทัย

ด้วยวัตรปฏิปทาอันน่าเลื่อมใส เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม บำเพ็ญเพียรปฏิบัติมาตั้งแต่อายุ ๑๓ ขวบ จวบจนปัจจุบัน ดำเนินศาสนกิจด้วยปรัชญาที่ตั้งไว้ คือศึกษา ปฏิบัติ พัฒนา ประกอบกับในบางครั้งเมื่อจิตเป็นสมาธิดี เวลามีสาธุชนจากทั่วทุกสารทิศมากราบนมัสการ ท่านจะทักทายบอกชื่อนามสกุล อาชีพการงานของคนที่เข้ามาหาได้อย่างแม่นยำ และคอยตอบปัญหาธรรม แนะนำพร่ำสอนธรรมะ เพื่อแก้ไขปัญหาหน้าที่การงานธุรกิจ ฝึกจิตในการดำเนินชีวิต จึงเป็นที่มาของชื่อที่สาธุชนทั้งหลายตั้งให้เรียกขานหลวงพ่อพิพัฒน์มงคล พระนักปฏิบัติแห่งดินแดนพระร่วงเจ้าเมืองสุโขทัยว่า **"ครูบาญาณทิพย์"**

"หลวงพ่อพิพัฒน์มงคล" หรือ **"ครูบาญาณทิพย์"** ปัจจุบันได้รับความไว้วางใจจากพระมหาเถระให้ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะอำเภอ เป็นพระอุปัชฌาย์ เป็นเจ้าสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นเจ้าอาวาสวัดพิพัฒน์มงคล อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เป็นกรณีพิเศษให้ท่านเป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ในราชทินนาม ที่พระมงคลพัฒนพิธาน เหตุท่านเป็นผู้จัดการงานพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสถาพร

ท่านมีนามเดิมว่า พิพัฒน์มงคล แดงลังกา เกิดเมื่อวันจันทร์ ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๐๑ ณ บ้านมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ บิดาชื่อพ่อปวน มารดาชื่อ แม่คำปัน แดงลังกา ครอบครัวประกอบอาชีพค้าขาย ทำนาไร่สวน มีพี่น้องร่วมท้องเดียวกัน ๒ คน คือ

๑. นายสุพันธ์ แดงลังกา หรือ พระสุพันธ์ ฐิตญาโณ ปัจจุบันได้มาอุปสมบทเป็นพระภิกษุศึกษาปฏิบัติธรรมจำพรรษาอยู่กับครูบาญาณทิพย์ ณ วัดพิพัฒน์มงคล ๒. ครูบาญาณทิพย์หรือหลวงพ่อพิพัฒน์มงคล

ครูบาญาณทิพย์ เริ่มเรียนชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้านมะขามหลวง มีใจใฝ่ธรรมตั้งแต่เยาว์วัย ได้มีโอกาสไปวัดทำบุญตักบาตรกับบิดามารดาอยู่เสมอ ไม่เล่นซุกซนเหมือนเด็กชาวบ้านรุ่นราวคราวเดียวกัน ใช้เวลาว่างช่วยงานบ้านไม่เคยขาด ฉลาดหลักแหลมช่างเจรจา เป็นที่รักเมตตาของผู้ได้พบเห็น

บรรพชาเมื่ออายุ ๑๓ ขวบ ณ วัดมะขามหลวง โดยมีครูบาบุญศรี สีลวิสุทฺโธ เป็นพระอุปัชฌาย์ จากนั้นได้ศึกษานักธรรมชั้นตรี โท เอก อักขระภาษาล้านนา และวิชาพื้นบ้านล้านนาทั่วไป ได้ติดตามอุปัฏฐากครูบาอาจารย์ปฏิบัติธรรมในที่ต่างๆอยู่เป็นนิจ

ต่อมาได้ย้ายมาศึกษาปฏิบัติธรรมอยู่ที่จังหวัดลำพูน เมื่อมีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เจ้าแม่บัวผัน ณ ลำพูน พร้อมด้วยญาติมิตรได้ถวายการอุปถัมภ์ นำสามเณรพิพัฒน์มงคลเข้าพิธีอุปสมบท ณ อุโบสถวัดพระคงฤๅษี โดยมีพระราชสุตาจารย์ วัดจามเทวี เจ้าคณะจังหวัดลำพูนในสมัยนั้นเป็น

พระอุปัชฌาย์ มีพระครูโสภณธีรคุณ ต่อมาเป็นพระเทพญาณเวที เป็นพระกรรมวาจาจารย์ มีพระครูประสาทสุตานุคม ต่อมาเป็นพระเทพมหาเจติยาจารย์ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ พระอุปัชฌาย์และอาจารย์ทั้ง ๓ รูปล้วนเป็นพระมหาเถระเป็นที่เคารพศรัทธาของชาวจังหวัดลำพูน และดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าคณะจังหวัดลำพูนทุกรูป พระพิพัฒน์มงคลได้รับฉายาในพระพุทธศาสนาว่า **"คุณยุตฺโต"** พระผู้ประกอบด้วยคุณงามความดี ในขณะอยู่ที่จังหวัดลำพูน มีเจ้าแม่บัวผัน ณ ลำพูน และคุณนายคำใส คุณจารุณี วัชรเนตร ถวายอุปัฏฐากด้วยดีเสมอ

ในขณะที่ยังเป็นสามเณรจนถึงขณะได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุแล้วนั้น ท่านได้เข้าเรียนพระปริยัติธรรมบาลีที่หอปริยัติภาค ๗ เป็นเวลา ๓ ปี เรียนพอรู้เข้าสอบสนามสอบ ๒ ครั้ง เมื่อสอบไม่ได้ คิดว่าไม่มีวาสนาจะเป็นมหา จึงเบนเข็มมุ่งหน้าปฏิบัติธรรมเป็นเอกอุ พบครูบาอาจารย์มากมาย แต่ก็ไม่ได้ยึดองค์ไหนเป็นหลัก ยึดแนวทางปฏิบัติทุกครูอาจารย์ และท่านได้ติดตามครูบาอาจารย์จาริกธุดงค์ และธุดงค์ไปด้วยตนเอง ทั้ง ๔ ภาค ของประเทศไทยและในต่างประเทศ เช่น แคว้นสิบสองปันนา ประเทศจีน รัฐฉาน รัฐกะเหรี่ยง รัฐมอญ ประเทศพม่า แขวงจำปาสัก ประเทศลาว เขมร อินเดีย และศรีลังกา

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๒๖ ในขณะเดินธุดงค์ผ่านอำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ได้แวะพักปฏิบัติธรรมที่กระท่อมปลายนาใกล้ป่าละเมาะ ณ หมู่บ้านท่าชุม ตำบลทุ่งเสลี่ยม อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ในคืนดังกล่าว

ท่านได้นิมิตเห็นว่า เจ้าที่ชื่อพ่อขุนงามเมือง ขุนเรืองอำนาจ พญาแสนคำฟู ซึ่งอยู่รักษาสถานที่ดังกล่าวมานาน (สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นสถานที่ทางเดินทัพผ่านของพระมหากษัตริย์ เจ้าเมืองลาด เจ้าเมืองเชียงใหม่ สุโขทัย) ได้อาราธนาท่านสร้างวัด พ่อค้าวานิช ผู้ที่เคยเป็นข้าทาสราชบริพาร ลูกหาบผู้ถวายการรับใช้พ่อขุนเมื่อ ๘๘๗ ปีก่อนจะมาช่วยอุดหนุนบำรุงให้สำเร็จ

ต่อมา เมื่อชาวบ้านบ้านท่าชุม และชาวอำเภอทุ่งเสลี่ยม มาพบท่านครูบาเจ้า จึงได้พากันอาราธนาให้อยู่ต่อเพื่อสร้างวัดขึ้น โดยมีพ่อเคน แม่สุพิน พิพัฒน์เดชพงษ์ เป็นหลักแรกเริ่มยกที่ที่จับจองไว้ถวายเพื่อสร้างวัด มีพ่อหลวงสี สิทธิเสนา พ่อหลวงเงิน หล้ามี แม่บัวเหรียญ มณีเครือ เจ๊อ๋า เจริญสวรรค์ พร้อมด้วยชาวบ้านบ้านท่าชุม และชาวบ้านเกือบทุกหมู่บ้านในอำเภอทุ่งเสลี่ยม ได้ถวายที่เพิ่มเติม และร่วมด้วยช่วยกันมาบุกเบิกแผ้วถาง เริ่มสร้างด้วยปัจจัยเพียง ๑๘๐ บาท จากเดิมที่ดิน ๒๒ ไร่ ขยายเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันมี ๑๙๖ ไร่

การสร้างพัฒนาวัดได้ดำเนินมาเพียง ๒ ปี ในปี พ.ศ.๒๕๒๘ ก็ได้รับอนุญาตตั้งวัดขึ้น มี ร.ต.ชาญชัย ใจใส ปลัดจังหวัดสุโขทัยในสมัยนั้น ต่อมาท่านเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน และ ร.ต.วิชิต ศรีกสิพันธุ์ นายอำเภอทุ่งเสลี่ยมในสมัยนั้น เป็นผู้ดำเนินการขออนุญาตสร้างวัดและตั้งวัด

การก่อสร้างเสนาสนะต่างๆเป็นไปตามนิมิตที่ครูบาได้เห็น และเน้นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมล้านนาเป็นหลัก เพราะท่านครูบาเองเป็นชาวล้านนาเชียงใหม่โดยกำเนิด

ท่านกล่าวว่า การจะทำการใดต้องคุ้มค่าและมีคุณค่า ต้องเป็นระเบียบ

สะอาด สวยงาม ให้เป็นรมณียสถานน่ารื่นรมย์ ประชาชนเข้าวัดมาแล้วเกิดความประทับใจอันจะทำให้เกิดความศรัทธาเลื่อมใสนำไปสู่การปฏิบัติขัดเกลาจิตใจได้ง่าย แม้แต่ชาวต่างชาติเองเมื่อมาถึงเมืองไทยแล้วก็จะมาศึกษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทยทั้ง ๔ ภาคเป็นหลัก การเผยแผ่พระพุทธศาสนาก็ง่ายขึ้น เพราะในศิลปวัฒนธรรมทุกอย่างจะแฝงสาระธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนาไว้เกือบทุกชนิด

ประวัติการจำพรรษา

พ.ศ.๒๕๑๔-๒๕๑๕ จำพรรษาที่วัดมะขามหลวง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

พ.ศ.๒๕๑๖-๒๕๑๗ จำพรรษาที่วัดหนองเจดีย์ อ.ป่าซาง จ.ลำพูน

พ.ศ.๒๕๑๗ พักปฏิบัติธรรมที่พระพุทธบาทตากผ้า วัดฉางข้าวน้อย จ.ลำพูน

พ.ศ.๒๕๑๘ พักปฏิบัติธรรมที่เขาถ้ำ จ.กาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๑๙ พักปฏิบัติธรรมที่วัดดอนพรหม อ.สองพี่น้อง จ.กาญจนบุรี

พ.ศ.๒๕๒๐-๒๕๒๑ จำพรรษาที่วัดพระคงฤาษี อ.เมือง จ.ลำพูน

พ.ศ.๒๕๒๑ อุปสมบทที่วัดพระคงฤาษี อ.เมือง จ.ลำพูน

พ.ศ.๒๕๒๒ ธุดงค์ไปจำพรรษาที่วัดป่าหนองระแวง จ.อุบลราชธานี

พ.ศ.๒๕๒๓ จำพรรษาที่วัดวชิรธรรมสาธิต กรุงเทพฯ

พ.ศ.๒๕๒๔ จำพรรษาที่วัดท่าชุม อ.ทุ่งเสลี่ยม จ.สุโขทัย

พ.ศ.๒๕๒๕ จำพรรษาที่ป่ากลางทุ่งนา (สถานที่สร้างวัดพิพัฒน์มงคลในปัจจุบัน)

พ.ศ.๒๕๒๖ จำพรรษาที่สำนักปฏิบัติธรรมพัฒนาพุทธนิมิต (วัดพิพัฒน์มงคล)

พ.ศ.๒๕๒๗ จาริกแสวงธรรมที่ประเทศอินเดีย จำพรรษาที่ประเทศศรีลังกา

พ.ศ.๒๕๒๘-๒๕๒๙ จาริกแสวงธรรมที่ป่าห้วยส้าน เมียวดี ประเทศพม่า

พ.ศ.๒๕๒๙-ปัจจุบัน จำพรรษาอยู่ปฏิบัติธรรมที่วัดพิพัฒน์มงคล

หลักคำสอนของครูบาญาณทิพย์ที่ท่านเมตตาสั่งสอนคณะศิษยานุศิษย์ที่เข้ากราบนมัสการเป็นหลักธรรมภาษาที่เข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ แล้วจะเกิดมรรคเกิดผลได้อย่างดี เพราะท่านเน้นเรื่องความกตัญญูซึ่งเป็นหลักธรรมที่มนุษย์ทุกคนจะพึงมี เมื่อมีความกตัญญูแล้วความเห็นแก่ตัว ความละโมบโลภมาก ความเอารัดเอาเปรียบกันในสังคมซึ่งเป็นต้นตอปัญหาทั้งหมดก็จะบรรเทาลดลงและหายไป

สิ่งสำคัญที่สุดยิ่งกว่าคำสอนของท่านคือ ท่านเป็นผู้กระทำให้ดูอยู่ให้เห็นในเรื่องของความกตัญญูกตเวทีที่ท่านมีและกระทำตอบแทนต่อทุกคนที่มีส่วนช่วยในการปฏิบัติศาสนกิจของท่านเริ่มตั้งแต่ขณะเป็นสามเณรจนถึงบัดนี้ จึงเป็นที่รักและอยากเข้าหาของบรรดาสานุศิษย์ที่มีอยู่มากมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกราบขอพรสั่งสมญาณบารมีและน้อมรับหลักคำสอนของท่านไปดำเนินชีวิต จึงเป็นที่รู้ทั่วกันว่าผู้ที่ได้เข้าใกล้สนทนากับท่านนั้น ทุกคนไม่เคยกลับบ้านไปแบบมือเปล่า ย่อมได้รับวัตถุมงคลของอุปโภคบริโภค และไม่เคยได้กลับไปด้วยใจเปล่า ย่อมได้รับหลักคำสอนในการดำเนินชีวิต และรับกำลังใจจากครูบา จึงรู้สึกมีพลังปลื้มปีติอบอุ่นอย่างยิ่ง

ครูบาญาณทิพย์ พระผู้เมตตาเสียสละ ดังจะเห็นได้ว่า ครั้งแรกที่ท่านมาสร้างวัดใหม่ๆ ระยะ ๑-๑๔ ปี ท่านไม่ขอรับตำแหน่งใดๆ มอบให้พระ

ที่วางใจเป็นเจ้าอาวาสแทน ถึงเมื่อท่านเจ้าอาวาสลาออกไปปฏิบัติกิจอื่น ทางคณะสงฆ์จึงนิมนต์ท่านรับตำแหน่งต่อมาจนถึงปัจจุบันเพียง ๑๙ ปี เศษเท่านั้น จะเห็นได้ว่าท่านไม่เคยยึดติดกับอะไรเลย ท่านย้ำเสมอว่าวัด และตัวท่านนั้นเป็นเพียงทางผ่านของปัจจัยที่ญาติโยมสาธุชนร่วมกันสั่งสม บุญบารมีธรรมกับท่าน การที่วัดเจริญด้วยการ ศึกษา ปฏิบัติ และพัฒนา บุคคลพัฒนาวัตถุที่เห็นนี้ เป็นเพราะท่านไม่สั่งสมทรัพย์สินปัจจัยใดๆมีรับถวาย มาเท่าใดก็ทุ่ม เทให้กับงานส่งเสริมการศึกษาทุกอย่างแก่สถานศึกษาทุกแห่ง เช่น ส่งเสริมการศึกษาแก่พระภิกษุสามเณรศึกษาพระปริยัติธรรม ธรรมบาลี นับตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบัน ได้ผลิตพระมหาเปรียญตั้งแต่ประโยค ๑-๒ ํ ประโยค ป.ธ.๙ ในนามของวัดไม่ต่ำกว่า ๕๐ รูป มอบทุนการศึกษา แก่นักเรียนนักศึกษาเป็นประจำทุกปี สมทบทุนการเรียนการสอนแก่สถาบัน การศึกษามหาวิทยาลัยหลายแห่ง เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิทยาลัย เป็นประธานอำนวยการจัดการประชุมสัมมนาเรื่องการศึกษาของคณะสงฆ์ เป็นต้น

ท่านได้ทุ่มเทให้กับการส่งเสริมการปฏิบัติธรรมทั้งในวัดและนอกวัด เช่น วัดพิพัฒน์มงคลได้เป็นอุทยานการศึกษาในวัด วัดพัฒนาจิตเฉลิมพระเกียรติ วัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดที่มีผลงาน ดีเด่น และท่านได้นำอุบาสกอุบาสิกาปฏิบัติธรรมด้วยตัวท่านเองเป็นประจำ จัดสร้างสวนแสงธรรมสำหรับ อุบาสิกามาปฏิบัติธรรม จัดหาทุนสนับสนุน สร้างสำนักปฏิบัติธรรมและการจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมทั่วไปในหลายจังหวัด

ทุ่มเทให้กับการพัฒนาบุคลากรพระพุทธศาสนา เช่นจัดบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเพื่อเป็นศาสนทายาท จัดโครงการอบรมให้ความรู้แก่พระภิกษุสามเณรทั่วไปอยู่เสมอ พัฒนาศาสนวัตถุทั้งในวัดและช่วยสร้างสาธารณสถานบำเพ็ญประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมืองมาโดยตลอด เช่น สร้างอาคารสงฆ์อาพาธ พร้อมจัดหาเครื่องมือแพทย์ใช้งบไม่ต่ำกว่า ๓๐ ล้านบาทสำหรับประชาชน ๒ อำเภอใช้บริการ สร้างถนนสำหรับประชาชนสัญจร ช่วยผลักดันการสร้างแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกร ๓ อำเภอได้ใช้ทำการเกษตร สร้างสถานที่ราชการทั้งในอำเภอในจังหวัดและต่างจังหวัด นอกจากนี้ ท่านได้ให้การอุปถัมภ์สมทบช่วยสร้างศาสนสถานในอำเภอ ๓๕ วัด ๑๙ ที่พักสงฆ์เกือบทั้งหมด และท่านมีวัดในสาขาของท่านที่รับอุปถัมภ์อีก ๒๐ กว่าวัดในถิ่นทุรกันดาร เขตภาคเหนือตอนบน

วัตรปฏิปทาประจำวันของครูบาญาณทิพย์เป็นไปอย่างเรียบง่ายไม่หรูหรา บริเวณวัดสะอาดสงบ เสนาสนะดูเรียบร้อย สวยงาม งบประหยัดและได้ประโยชน์ ผู้ที่เข้ากราบนมัสการท่านทุกวันนี้มีทุกเพศทุกวัยทุกชนชั้นวรรณะ ตั้งแต่ประชาชนทั่วไป พ่อค้า นักธุรกิจ ข้าราชการ ตำรวจ ทหารอธิบดี จนถึงรัฐมนตรี เมื่อมาพบท่านล้วนนั่งกับพื้นเท่ากันหมด เป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าท่านเมตตาต่อทุกๆคนเสมอไม่ได้เลือกที่รักมักที่ชัง และสิ่งสำคัญท่านจะแนะนำให้ทุกคนหมั่นบำเพ็ญทาน รักษาศีล เจริญภาวนาไม่ให้ขาด

ถึงแม้ว่าท่านจะดำรงตำแหน่งทางการปกครองที่พระมหาเถระไว้วางใจให้ท่านช่วยเหลืองานคณะสงฆ์ ท่านก็ไม่ได้ยินดียินร้าย รับสนองงาน

ตามความสามารถอย่างเต็มที่ แต่จริตนิสัยของท่านจะน้อมไปในทางปฏิบัติธรรมเสียมากกว่า จะเห็นได้ว่า ครูบาท่านไม่ชอบความวุ่นวาย ชอบความสงบ ท่านได้ให้โอวาทข้อคิดแก่พระและโยมจากต่างวัดที่มากราบท่านเสมอว่า "วัดและบ้านให้เอาเสียงธรรมนำเสียงเพลง คืออย่าได้เอาเสียงเพลงบรรเลงแทนเสียงธรรม" ตลอดระยะเวลา ๓๐ กว่าปีที่ท่านเริ่มสร้างวัดขึ้น ไม่เคยจัดดนตรีมหรสพใดๆภายในวัด มีเพียงเครื่องขยายเสียงที่เปิดแต่เสียงธรรมเป็นประจำทุกวันเพื่อให้สาธุชนที่มาเยี่ยมวัดมากราบขอพรได้มีโอกาสฟังธรรมะไปด้วย

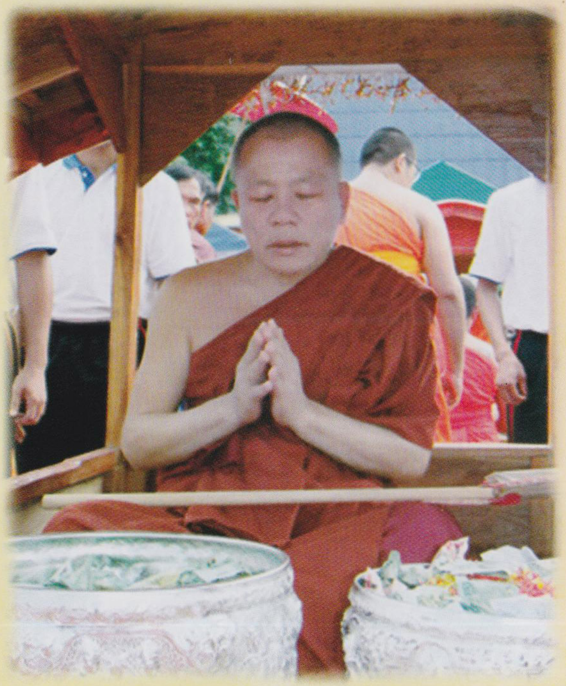
ผู้ที่ได้มากราบนมัสการหลวงพ่อครูบาแล้ว ณ วัดพิพัฒน์มงคลแห่งนี้ ยังมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ปูชนียวัตถุอีกมากมายให้กราบไหว้ขอพร หนึ่งในนั้นคือ หลวงพ่อทองคำ หรือพระพุทธรูปเนื้อทองโบราณ เป็นทองเนื้อเจ็ด เนื้อเก้า ส่วนหนึ่งถูกพบในบริเวณที่สร้างวัด อีกส่วนหนึ่งได้รับถวายมากจากคหบดีในที่ต่างๆได้รวบรวมไว้เพื่อเป็นที่สักการบูชาของพุทธศาสนิกชน ชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มากราบขอพรแล้วล้วนเกิดความสำเร็จดังปรารถนา

การมาวัดพิพัฒน์มงคล นอกจากได้ความประทับใจในบรรยากาศอันสดชื่นแล้ว เมื่อได้อธิษฐานจิตขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย อันมีหลวงพ่อทองคำ เป็นต้น ได้พบปะสนทนาธรรมกับครูบา จิตใจอบอุ่นมีพลัง ได้ศึกษา ปฏิบัติ พัฒนา ตามปรัชญาสำเร็จของหลวงพ่อครูบา จึงไม่แปลกที่ผู้คนเมื่อมาถึงสุโขทัยแล้ว จะมีคนกล่าวถึงและแวะมาเยี่ยมเยือนกราบนมัสการหลวงพ่อทองคำ กราบขอพรหลวงพ่อครูบาญาณทิพย์อย่างไม่ขาดสาย ฯ

“ศาสนสถานที่สวยงาม คงคุณค่าทางศิลปะ
เป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์ควบคู่อยู่กับสังคมไทย
ในวัฒนธรรมชนชาวล้านนาของเรา
เป็นแหล่งวัฒนธรรม
ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวมายาวนาน
เช่นอุโบสถ วิหาร ศาลา
ที่ประดับด้วยช่อฟ้า ใบระกา เป็นต้น
วัดพิพัฒน์มงคลในวันนี้
ได้สร้างศาสนสถานที่สวยงาม
ตามแบบของชนชาวล้านนา
คงอัตตลักษณ์ในศิลปะร่วมสมัย
และของโบราณคู่กันไป”

ครูบาญาณทิพย์
๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙

สมบัติที่มี วันนี้เป็นของเรา
จิตดับวันไหน สมบัตินั้นเป็นของเขา

ครูบาญาณทิพย์
๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

กลัวที่สุด คือกลัวคนไม่ซื่อสัตย์
กลัวที่สุด คือกลัวผู้มีอำนาจ
กลัวที่สุด คือกลัวความเจ็บปวด
เกรงใจที่สุด คือผู้มีบารมี
เกรงใจที่สุด คือผู้มีอุปการคุณ

ครูบาญาณทิพย์
๒๘ เมษายน ๒๕๖๐

การที่จะบรรลุผลสำเร็จได้
ต้องใช้เวลาบำเพ็ญยาวนาน
จิตต้องมั่นคง อย่าบำเพ็ญเพื่ออามิส
ให้บำเพ็ญด้วยจิตคิดลดละกิเลส

การทำงานจะสำเร็จได้นั้น
มิได้ขึ้นอยู่กับคนๆเดียว
แต่...การที่เรากระทำแล้ว
จะให้ผู้อื่นคล้อยตามเรานั้น
เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่ง

ครูบาญาณทิพย์
๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

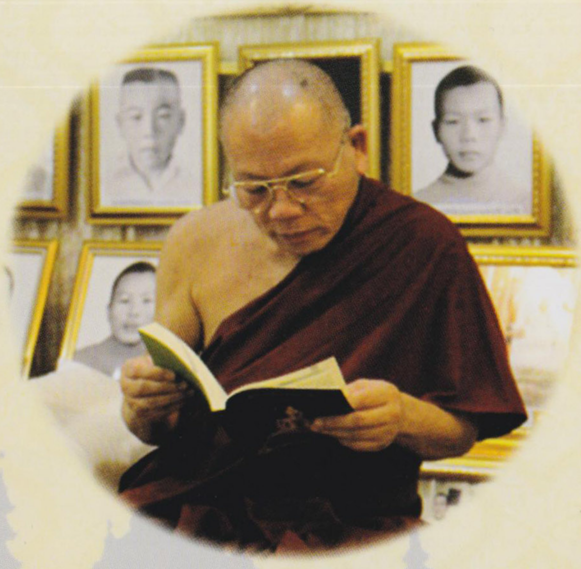

การที่เราจะได้รับการสรรเสริญหรือนินทานั้น
ตัวเราเองจะรู้ก่อนว่า ควรได้การสรรเสริญหรือนินทา
การตำหนิโทษผู้อื่นนั้น
จะต้องไตร่ตรองก่อนโดยโยนิโสมนสิการ
คือต้องใคร่ครวญก่อนจึงค่อยกล่าวโทษ

ครูบาญาณทิพย์
๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

การศึกษาหรือการเรียนรู้
เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตของคนเรา
การศึกษานั้น หากได้ศึกษามาก
จะทำให้เป็นคนฉลาด ทันคน
แต่ก็ไม่ทั้งหมด
หากว่าขาดสติปัญญากำกับ

ครูบาญาณทิพย์
๙ มกราคม ๒๕๕๙

เกียรติยศ ชื่อเสียง จะปรากฏได้นั้น
จะต้องสั่งสมความดีไว้มากๆ
อย่างน้อย ๓๐ -๔๐ ปี จึงจะปรากฏ
ส่วนชื่อเสียงเกียรติยศที่ได้มาโดยการคดโกงนั้น
เป็นเกียรติยศที่จอมปลอม

ครูบาญาณทิพย์
๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

ความงดงามของดอกไม้
ถึงแม้จะห่างไกลสักเพียงใด
ก็ยังเป็นความงดงามที่ใสบริสุทธิ์
เปรียบเหมือนแสงธรรม
ที่ส่องมาถึงตัวเราให้บริสุทธิ์เช่นกัน

ความรักความเมตตา
ความเอื้ออารีเอ็นดู
ย่อมมีแก่ผู้ที่ปฏิบัติธรรมอยู่เป็นนิจ

ครูบาญาณทิพย์
๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

ความดี ความรู้ ความสามารถของคน
ดูได้ที่การกระทำ
แต่...บางครั้ง ไม่ได้รับการยกย่อง สรรเสริญ
ก็เพราะว่าบุคคลนั้นมีอคติอยู่ในใจ

ครูบาญาณทิพย์

๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

ความสำเร็จ
ไม่ได้อยู่ที่ชัยชนะเพียงอย่างเดียว
หากแต่อยู่ที่การทำความดี
เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวมต่างหาก

งานที่สำเร็จเรียบร้อยดีงาม
ต้องผ่านอุปสรรคเสมอ
กาลเวลาเท่านั้น ที่จะพิสูจน์ได้
เปรียบได้ดังแก้วที่เจียรนัยแล้ว

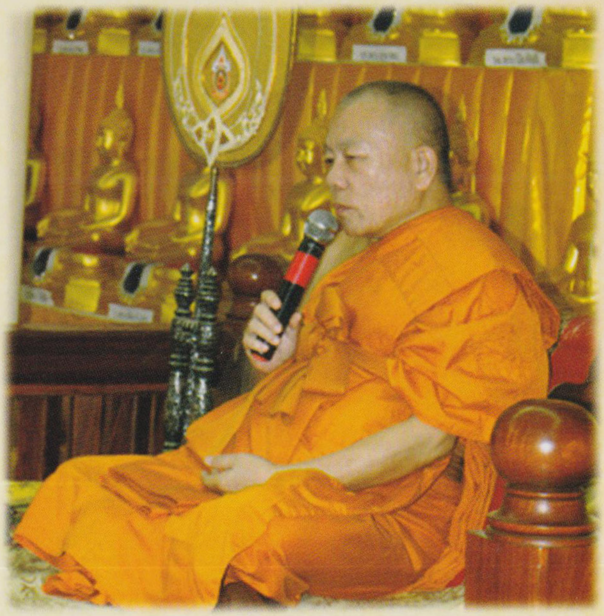
ครูบาญาณทิพย์
๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ความเห็นแก่ตัวและผลประโยชน์ เป็นโรคร้ายของสังคม

ครูบาญาณทิพย์
๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

ความเห็นแก่ตัว
เป็นสาเหตุของความขัดแย้งทั้งปวง

ถ้าขจัดความเห็นแก่ตัวลงได้
สังคมก็เป็นสุข

ครูบาญาณทิพย์

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ความเห็นแก่ตัว
ทำให้ตาบอด เห็นผิดเป็นถูก
เห็นดำเป็นขาว เห็นกงจักรเป็นดอกบัว
เห็นมิตรเป็นศัตรู เห็นคนดีเป็นคนเลว
คนที่เคยดีต่อกันกลายเป็นคนเกลียดชังกัน
กลายเป็นคนละคน

ครูบาญาณทิพย์
๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๐

คิดดี พูดดี ทำดี ไม่คิดริษยาใคร
เป็นธรรมะปฏิบัติให้หลุดพ้นจากกิเลส

ครูบาญาณทิพย์
๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

จะดูคนให้ดูที่การกระทำ
จะดูผู้นำให้ดูที่การเสียสละ
ผู้ที่เสียสละมาก
ย่อมได้รับการสรรเสริญจากปัญญาชน

ครูบาญาณทิพย์
๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

จะปลูกผักให้เตรียมดิน จะกินต้องเตรียมอาหาร
จะพัฒนาการต้องเตรียมคน
จะพัฒนาคนต้องพัฒนาที่จิตใจ

ถ้าเรามีประสบการณ์อย่างเดียว แต่มีความรู้น้อย
ก็ขาดการยอมรับจากสังคม
ดังนั้น ต้องมีความรู้คู่ประสบการณ์
งานจึงจะสำเร็จด้วยดีอย่างรวดเร็ว

ครูบาญาณทิพย์
๑๐ กันยายน ๒๕๕๗

ชีวิตจะไร้ค่า ถ้าชีวิตขาดงาน
การจะทำอะไรให้สำเร็จสมบูรณ์ได้นั้น
จะต้องใช้วิจารณญาณในการกระทำ งานจึงจะออกมาดี

ถ้ามีคนชมเราว่า "เก่ง" มากความสามารถ
เราอย่าลืมว่าเราเก่งคนเดียวไม่ได้ หากไม่มีผู้แนะนำ
และให้คำปรึกษา หรือผู้ที่สามารถทำงานแทนเราได้

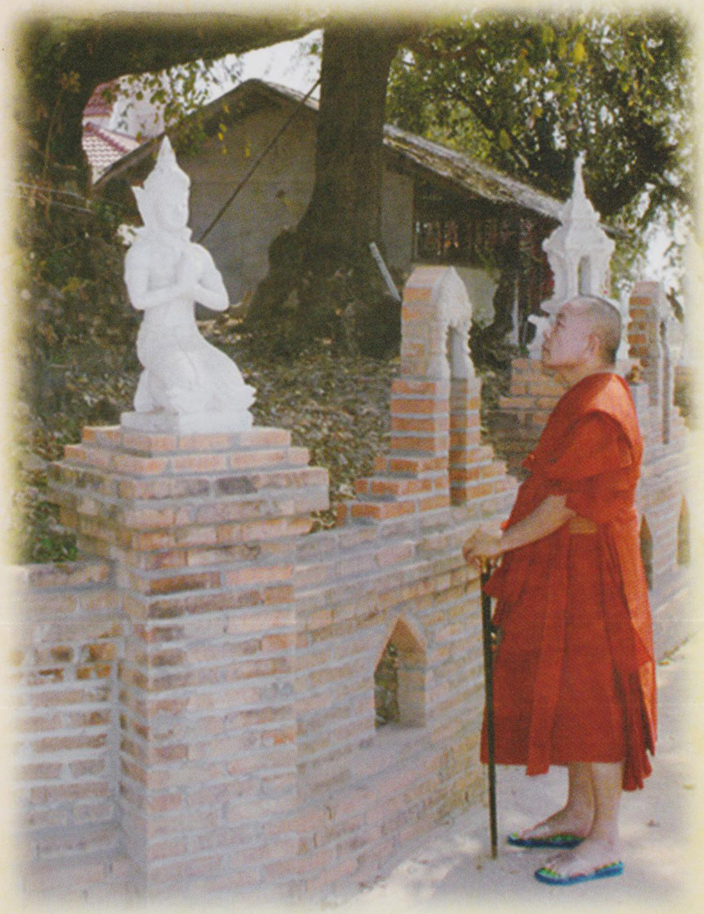
ครูบาญาณทิพย์
๕ กันยายน ๒๕๕๘

ถ้าเราต้องการสร้างบุญ เราจะสร้างตอนไหน ?

๑.ตอนที่มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง มีสติปัญญาดี
๒.ตอนที่แก่ชรา หรือไปไหนไม่ได้
๓.ตอนที่เจ็บป่วย หรือใกล้จะละสังขาร (มองเห็นสัจธรรม)

ครูบาญาณทิพย์
๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

ถ้าอยากได้กำไร จะต้องลงทุน
ถ้าอยากได้กำไรบุญ
จะต้องหมั่นทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา

ครูบาญาณทิพย์
๕ มีนาคม ๒๕๕๘

ธรรมะครองตน

๑. ผู้มีความรู้มากเท่าไร ก็ยิ่งทุกข์มากเท่านั้น
๒. ผู้มีการศึกษาสูง ย่อมเป็นที่ยอมรับของสังคมมาก กว่าผู้ที่มีประสบการณ์
๓. นักปกครองที่ดี ต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์
๔. คนที่ท้อถอย เพราะคนคิดแต่จะเอาเปรียบผู้อื่น
๕. คนเรานั้น ไม่ควรคิดจะแข่งกัน ควรคิดแข่งกับ ตัวเองทำในสิ่งที่ดี ที่งาม ทั้งตนเองและสถานที่ เท่าที่จะทำได้ จะมีความสุขที่สุด

ครูบาญาณทิพย์
๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ธรรมอยู่ที่จิต กรรมฐานอยู่ที่ใจ
ฌาน สมาธิ อยู่ที่จิตใจ
อารมณ์ เป็นเครื่องกรองกิเลส
อารมณ์ที่ดี หมายถึงจิตที่มั่นคง
เป็นธรรมกรรมฐาน

ครูบาญาณทิพย์
๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ธรรมะครองตน

๑. สาระที่แท้จริงที่สำคัญที่สุดของชีวิต คือการได้ฝึกฝนอบรมตนด้วยดีแล้ว

๒. แก่นแท้ของชีวิตคือ กาย วาจา ใจ ที่บริสุทธิ์

๓. เกิดเป็นคนอย่าลืมคุณ อย่าลืมบุญ อย่าลืมตน

๔. ถ้าเรารู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม เพื่อพระศาสนาบ้าง เราจะได้ความรักความเมตตาจากเพื่อนมนุษย์หมู่เทวดาอย่างหาที่สุดมิได้

๕. ความโลภของคน เป็นเหตุแห่งความเห็นแก่ตัว

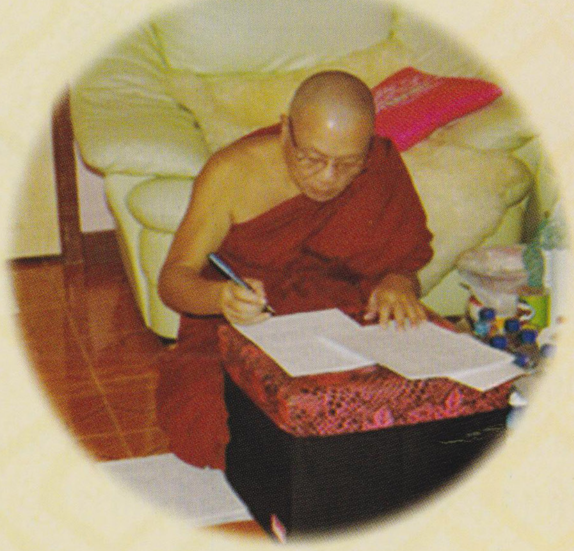
ครูบาญาณทิพย์
๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๖

ธรรมะครองตน

๑.ความริษยา ทำให้โลกฉิบหาย
๒.ความอ่อนน้อมถ่อมตน ทำให้มีผู้เกรงใจมากที่สุด
๓.ถ้าท่านมีความพอดี ท่านจะมีความสุข
๔.ถ้าท่านอยากหมดทุกข์ ท่านต้องสุขอยู่กับความเพียร
๕.ประสบการณ์ของชีวิต เป็นบทเรียนที่สำคัญที่สุด หากมีแต่วิชาความรู้อย่างเดียว แต่ขาดประสบการณ์แล้วงานก็สำเร็จได้ยาก

ครูบาญาณทิพย์
๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

ธรรมะครองตน

๑.ผู้ใหญ่จะต้องมีคุณนำหน้า มีพระคุณนำพระเดช
๒.คนที่โง่ มักเอาความฉลาดนำหน้า
๓.คนฉลาด ควรเอาความโง่นำหน้า (ไตร่ตรองดูเสียก่อน)
๔.สังคมที่แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน มักนำความแตกแยกมาให้
๕.ธรรมะคือหน้าที่ หน้าที่การงานทุกอย่างจะสำเร็จได้ต้องผ่านอุปสรรค

ครูบาญาณทิพย์
๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ธรรมะครองตน

๑.ถ้าเรารู้จักตัวเองมากเท่าไร เราก็จะมีความสุขมากเท่านั้น

๒.การเป็นผู้มีจิตเมตตาบริสุทธิ์ ย่อมได้รับความสำเร็จรวดเร็วเป็นสิ่งตอบแทน

๓.เราจะต้องหมั่นทบทวนอดีต เพื่อศึกษาปัจจุบัน อันจะเป็นผลดีในอนาคต

๔.ความล้มเหลวของชีวิตคือความท้อแท้ สิ้นหวัง หมดกำลังใจ

๕.ความภูมิใจที่สุดของมนุษย์คือได้สิ่งที่ต้องการ

ครูบาญาณทิพย์
๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

ธรรมะครองตน

๑.ผู้ที่จะประสบความสำเร็จได้ จะต้องใช้ปัญญาคิดวาดฝันไว้ล่วงหน้า ๓ ชั้นก่อนแล้วทบทวน
๒.มนุษย์ชอบสอนคนอื่น แต่ไม่สอนตัวเอง
๓.รางวัลของชีวิตคือความสำเร็จ ปรัชญาของชีวิตคือการทำงาน
๔.เราต้องเอาความถูกต้องเป็นใหญ่ อย่าเอาความถูกใจเป็นใหญ่
๕.ผู้ที่เป็นนาย ควรฟังผู้น้อยบ้าง เพื่อจะได้ทราบปัญหาที่ถูกต้อง

ครูบาญาณทิพย์
๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ธรรมะครองตน

๑. จิตตะเป็นตัวปัญญา เป็นรากฐานของภาวนา
๒. ภาวนา คือทำใจให้สงบเป็นเบื้องต้น
๓. ปัญญาจะเกิดขึ้นได้ จิตใจต้องสงบ
๔. จิตสงบได้ จะต้องตัดความคิดต่างๆและความกังวลทุกเรื่อง
๕. จิตใจไม่สงบ ไม่เกิดภาวนา
๖. ภาวนาไม่ได้ ไม่เกิดปัญญา
๗. จิตวิทยาเป็นอุบายกำหนดจิต (อารมณ์)
๘. การรอบรู้ หรือการทักจิตถูกต้อง มาจากจิตวิทยาที่ได้เรียนรู้แล้ว
๙. ท่านสงสัยว่า "ทำไม นั่งสมาธิได้ไม่นาน" ก็เพราะจิตมีความกังวลไม่สิ้นสุดในทุกเรื่อง
๑๐. การทำสมาธิภาวนา ทำจิตให้สงบได้นั้น เป็นการตัดตัณหา คือความอยาก ตัดกิเลสคือความเศร้าหมองทั้งปวงให้เบาบางลงเท่านั้น ยังไม่ใช่ปัญญา

ครูบาญาณทิพย์
๒๐ มกราคม ๒๕๕๗

น้ำท่วมยังเหลือเฮือนไว้
ไฟไหม้ยังเหลือแผ่นดิน
ถ้าผีการพนันกิ๋น บ่มีแผ่นดินจะอยู่
จำไว้เน้อ

ครูบาญาณทิพย์
๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

ประสบการณ์ของชีวิต
เป็นบทเรียนที่สำคัญที่สุด
หากมีแต่วิชาความรู้อย่างเดียว
แต่ขาดประสบการณ์แล้ว งานก็สำเร็จได้ยาก

ครูบาญาณทิพย์
๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ปรัชญาหลวงพ่อครูบา

ศึกษา ปฏิบัติ พัฒนา

ศึกษา การจะกระทำสิ่งใดให้สำเร็จ จะต้องศึกษาเรียนรู้ให้รอบคอบเสียก่อนแล้วจึงกระทำ

ปฏิบัติ เมื่อศึกษาอย่างรอบคอบดีแล้วให้นำไปปฏิบัติ

พัฒนา เมื่อนำไปปฏิบัติแล้ว ก็จะบรรลุผลสำเร็จ

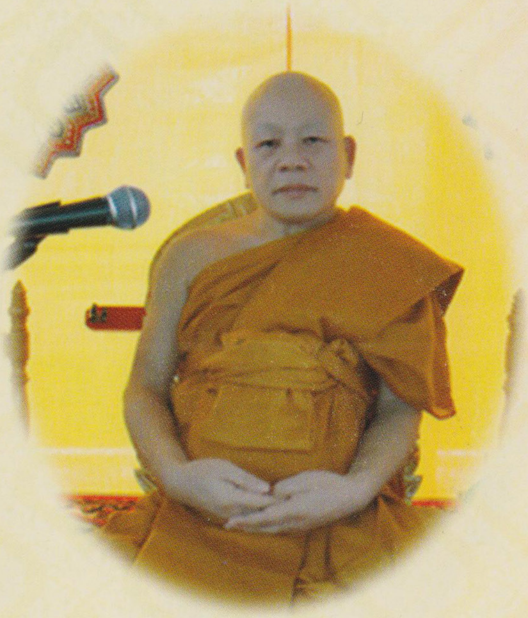
ครูบาญาณทิพย์
๙ กันยายน ๒๕๕๐

เป็นธรรมดาของผู้มีบุญบารมี
เมื่อเกิดขึ้นที่ใด ปัจจัยลาภก็จะหลั่งไหลไปที่นั่น
จึงมิใช่เรื่องแปลก
ที่ผู้มีบุญบารมีจะทำสิ่งใด
ก็ประสบผลสำเร็จเสมอ

ครูบาญาณทิพย์
๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

มนุษย์จะสมบูรณ์ได้ ต้องมีหลัก ๔ ประการ

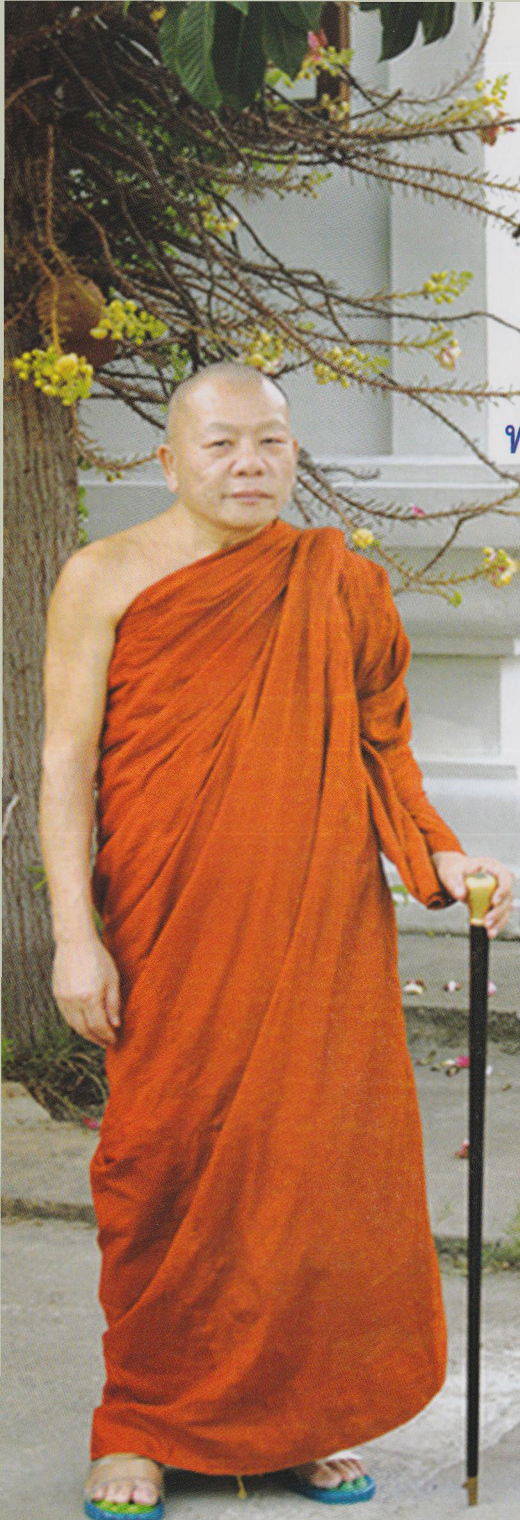
๑.มีหน้าที่ ๒.มีการงาน ๓.มีศีล ๔.มีธรรม
หากมีแต่หน้าที่และการงาน แต่ไม่มีศีลธรรม
ก็เป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ไม่ได้

ครูบาญาณทิพย์
๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ผลประโยชน์
ทำให้คนดีกลายเป็นคนเลว
มิตรกลายเป็นศัตรู
ได้ในพริบตา

ครูบาญาณทิพย์
๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

ผลประโยชน์
และความเห็นแก่ตัว
ทำให้คนดีกลายเป็นคนโกง
อย่างน่าละอาย

ตำหนิโทษคนอื่นได้
แต่ต้องตำหนิโทษตัวเอง
ให้มากกว่า

ครูบาญาณทิพย์
๓ มีนาคม ๒๕๕๑

ผู้ที่จะได้ยศได้ตำแหน่งนั้น
จะต้องมีความดีเป็นพื้นฐาน
และมีความเสียสละด้วย
ความดีอย่างเดียวไม่ได้
เพราะความดีอย่างเดียวไม่มีนิมิตเครื่องหมาย

ครูบาญาณทิพย์
๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

ผู้ที่ฝึกจิตให้มั่นคงได้
โดยปราศจากโลภะ (ความละโมบโลภมาก)
โทสะ (ความโกรธแค้นชิงชัง)
โมหะ (ความลุ่มหลง)
จะเป็นผู้มีอายุยืนยาว
เช่นพระอริยสงฆ์ที่ปรากฏชื่อเสียงในอดีตและปัจจุบัน

ครูบาญาณทิพย์
๑๔ เมษายน ๒๕๕๗

ผู้มีปัญญา ศรัทธามักลด
ผู้ด้อยปัญญา ศรัทธามีมาก
เพราะผู้มีปัญญารู้มากเกินไป

ครูบาญาณทิพย์
๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติ ไม่พึงทำครองวัตรให้ปรากฏ
เช่นชอบอะไร ไม่ชอบอะไร ไม่ควรบอก
แม้แต่การขบฉัน ก็พึงรู้ด้วยตนเอง
เมื่อเขาถวายก็ควรรับไว้
จะฉันหรือไม่ฉัน ควรพิจารณาเป็นภัตตกิจ

ครูบาญาณทิพย์
๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

ร่วมงานกับคนมีบุญ
ร่วมทุนกับคนมีบารมี
ร่วมช่วยเหลือผู้ยากจน
จะหลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งมวล

ครูบาญาณทิพย์

๑๖ มกราคม ๒๕๕๗

เราควรหมั่นพิจารณาถึงลาภ ยศ สุข สรรเสริญ
ว่าไม่จีรังยั่งยืนได้ตลอดไป
มีแล้วเสื่อมทรุดทุกข์โศก
เป็นปกติที่มนุษย์จักต้องพบเจอ
เวลาเราเหลือน้อย ให้เร่งสร้างความดีให้มากที่สุด

ครูบาญาณทิพย์
๑๔ เมษายน ๒๕๕๗

วัดวาอารามจะเจริญรุ่งเรืองได้
ต้อง ...ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ นำเจริญ
เป็นระเบียบ เรียบง่าย ประหยัด และได้ประโยชน์

อุดมคติประจำใจ ของนักบริหาร
๑.ต้องทำงานอย่างรวดเร็ว
๒.ต้องมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์
๓.ต้องมีความรับผิดชอบ ไม่ว่างานเล็กหรืองานใหญ่
๔.ต้องมีความซื่อสัตย์

ครูบาญาณทิพย์
๕ เมษายน ๒๕๔๙

สถานที่ใดเป็นสถานที่พัฒนา
สถานที่นั้นย่อมเจริญ
ส่วนจิตที่ภาวนาหรือพัฒนาแล้ว
เป็นจิตที่สะอาด สดใส ไร้มลทิน

ครูบาญาณทิพย์
๓ เมษายน ๒๕๕๗

สมาธิดี จะเกิดฌานสมาบัติ (ความสำเร็จ)
ฌานสมาบัติจะเกิดขึ้นได้
ให้แบ่งเวลาในการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
จะมากหรือน้อยไม่เป็นไร
ให้ปฏิบัติอยู่เนืองๆ

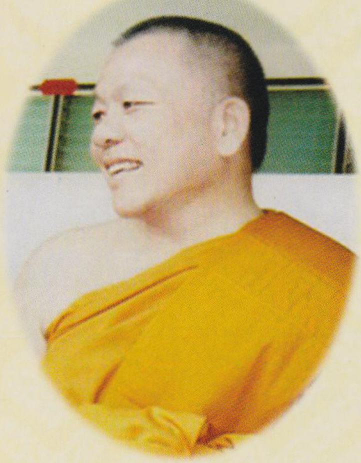
ครูบาญาณทิพย์
๑๔ เมษายน ๒๕๕๗

เสบียงบุญหนุนเนื่อง

บุญที่เราเคยทำมาก่อนแล้ว บริจาคแล้ว สร้างแล้ว
อนุโมทนาแล้ว เรียกว่า "ต้นทุนบุญ" ที่มีอยู่แล้ว
บุญที่เราตั้งกัลยาณจิตจะทำในขณะนี้ ปัจจุบันนี้
ด้วยศรัทธาเลื่อมใสในบารมี เรียกว่า "สมทบทุน"
เพื่อสั่งสมไว้ภายภาคหน้า ภพหน้า หรือปัจจุบันชาตินี้

ครูบาญาณทิพย์
๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖

ชีวิตครอบครัวล้มเหลว
มาจากการกระทำของตนเอง
หาใช่ผู้อื่นไม่
อย่าเที่ยวโทษบุญโทษบาป
อย่าโทษเทวดาฟ้าดินเลย
ถ้าไม่มีจิตสำนึกที่ดี นำตัวเข้าสู่อบายมุข
ก็จะจมดิ่งนรกไปทุกที

ครูบาญาณทิพย์
๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

อธิษฐานภาวนา หมายถึงการตั้งใจปฏิบัติ
พัฒนาตนเองให้ดี ให้ชอบ ให้ตรง ดีขึ้นเรื่อยๆ
เป็นบ่อเกิดเมตตา สละอัตตา(ตัวตน)

ครูบาญาณทิพย์
๑๔ เมษายน ๒๕๕๗

อยู่อย่างไรให้มีประโยชน์

๑. อยู่วัด ทำความสะอาดเช็ดถู บิณฑบาต กวาดวัด

๒. อยู่วัด ปฏิบัติครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณ

๓. อยู่วัด ช่วยเหลือการงานภายในวัด

๔. อยู่วัด ไม่งอมืองอเท้า เช่นรดน้ำต้นไม้

๕. อยู่วัด ท่องบ่นมนต์คาถา ภาวนาทุกเช้า-ค่ำ

๖. อยู่วัด อย่างผู้มีประโยชน์กับวัดโดยมิให้ใช้ไหว้วาน

ครูบาญาณทิพย์

๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

อยู่อย่างไรให้มีประโยชน์

๑. อยู่บ้าน เป็นพ่อบ้านแม่เรือน ขยันอดทน

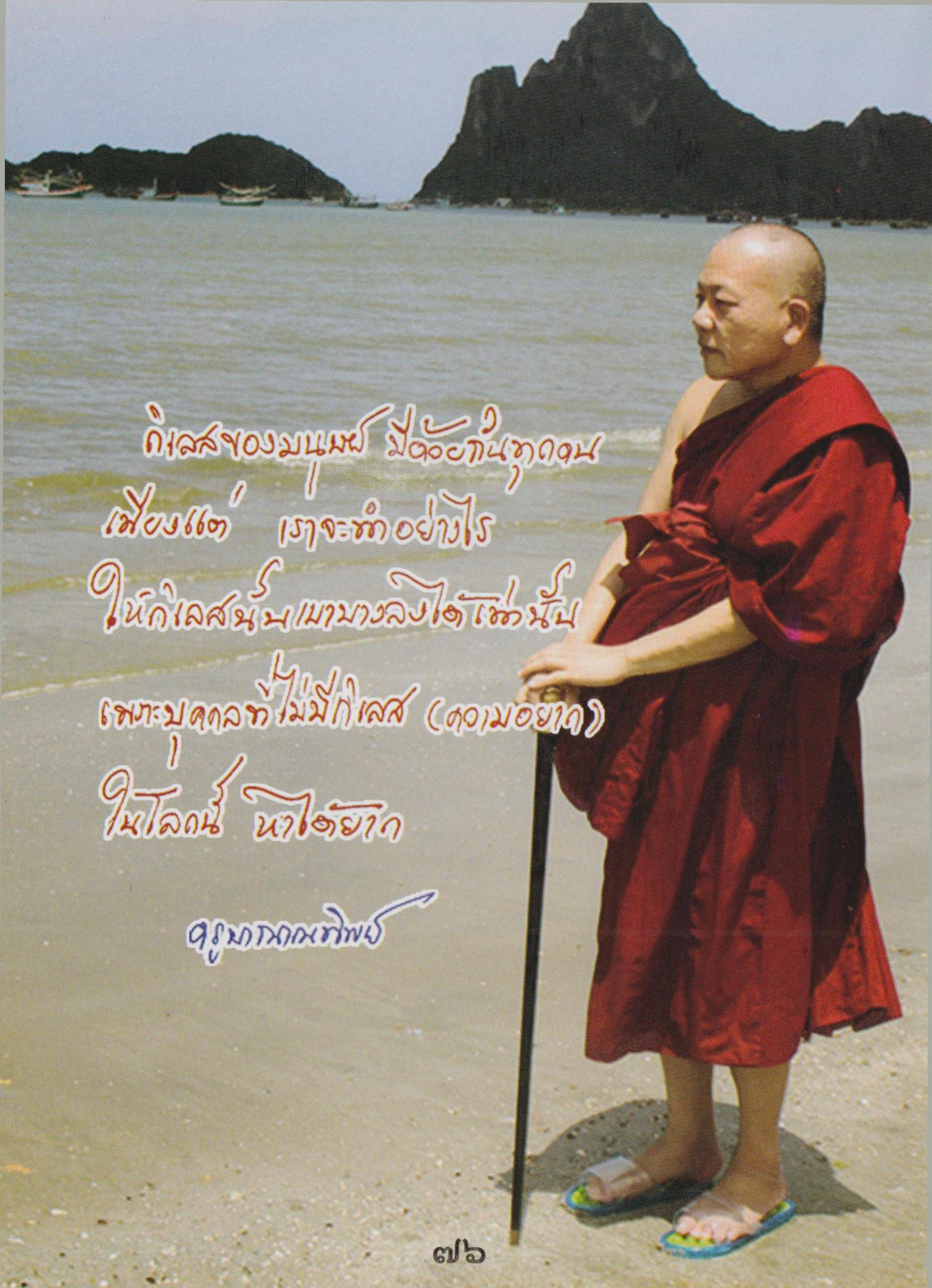
๒. อยู่บ้าน เป็นหัวหน้าครอบครัวตัวอย่างที่ดีของลูกหลาน

๓. อยู่บ้าน รู้จักดูแลตั้งแต่หน้าบ้านถึงท้ายบ้าน

๔. อยู่บ้าน รู้จักรับผิด อย่ารับชอบอย่างเดียว เดี๋ยวจะรบกันในครอบครัว

๕. อยู่บ้าน อย่าทำสิ่งที่เป็นอัปมงคลกับบ้าน เดี๋ยวบ้านจะลุกเป็นไฟ

ครูบาญาณทิพย์
๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

กิเลสของมนุษย์ มีด้วยกันทุกคน
เพียงแต่ เราจะทำอย่างไร
ให้กิเลสนั้นเบาบางลงได้เท่านั้น
เพราะบุคคลที่ไม่มีกิเลส (ความอยาก)
ในโลกนี้ หาได้ยาก

พระดี พระแท้ พระหยุด.

พระพูด พระทำ ให้เห็น

พระเน้น พระพร่ำ ให้เป็น

พระเย็น พระส่ง ถึงธรรม

ครูบากรณมทิพย์

คน-คน

คนดี มีจิต ส่อยอม

คนทราม มีจิต ริษยา

คนบุญ มีทุน หิวหา

คนดลิา คนแคร้ว สมบุญ

คนงาม น้ำใจ ไม่ใฝ่หน้า

คนค้า สร้างบุญ คุผล

คนเก่ง คนเฮง มีบุญ

คนหนุ่ม คนสาว ใส่ดี

พงกภาไพร

25 เมษ56

คนดี-คนชั่ว

คนชั่ว คนดี มีจิต

คนชั่ว คนคิด อิจฉา

คนดี คนใฝ่ ศึกษา

คนดี คนกล้า ทำดี

[illegible]

๑.๐๔.

3 เม.ย.56

ทนทำดี

ทำดอกไม้ ดีให้ดิน ทนเสมอวัน
สีหล่นนั้น ดูกลืนสิ้น กลิ่นไม่หอม
ยอมหมดดี ต้องยิ้มปรับ ทรมาน
มาปรุงพันธุ์ ทนทำดี มีอนาจริง.

ฉลองภพ — 1 พ.ย. 55

ทำดีไม่ได้ดี

หากทำดี หวังดี จักมีภัย
ทำดีไว้ ไม่หวังดี มีสุขเอย

ฉลองภพ —
20 ต.ค. 55

ทำบุญได้บุญ

การทำบุญ ต้องทำ ให้ได้บุญ
อย่าหวังคุณ จากใคร ที่ไหนไหน
จะผิดหวัง เป็นเวร ติดตามไป
ทำดีดี เข้าไว้ เป็นใบบุญ

[illegible]
10 ต-ค-55

มนุษย์หาตาสว่าง

มนุษย์ มีบุญ หนุนเนื่อง
ผู้เนื่อง เพื่อผู้ ไม่รู้หาย
ไม่มีบุญ ไม่มีวาสนา ทำดี ตามบอกาย
ไม่มีใคร ได้ค้น เป็นในมนุษย์
สิ่งที่ได้ เป็นคำคม ปรโลกต่อ
รอชีกนิด จะสว่างล่อ ทั่วใจมั่น
อดทนเอา มุ่งทำดี ดีสักวัน
ร้อยปีมัน ทิ้งไว้ได้ ก่อนตายเอย—
แห่ความดี ต้องทำ ทุกวันค่ำ
ไม่ต้องพร่ำ เฝ้าบ่น ขนขวายหา
ความดีนั้น หลังเป็นแทน หนุนมนุษยา
ทั้งชาตินี้ ชาติหน้า พาสุขเอย—

๑๕ มี.ค.-๕๖

พรเก่า พรใหม่

พรเก่า พรใหม่ ต่างกัน
สำคัญ ที่ใจ ใฝ่หา.
พรดี พระเด่น เปี่ยมพลา
ศรัทธา บูชา โชคดี

พรเก่า พรใหม่ ไซร้ว่า.
มีค่า ทุกองค์ อย่าสงสัย
สักการ ทุกองค์ ปลอดภัย
คุ้มครอง เราได้ เป็นดี

ครูมาณกณพ์ใหม่
13 เม.ย.๕๖

พระจริง - พระปลอม

พระจริง พระปลอม ที่จิต

พระคิด พระทำ ดูหิรหัน

พระแก้ พระดูต ดูเมิน

พระเชิ้น พิธีไหว้ ดูเอา.

ทศณศิพย์

03-454

3 เม.ย.-56

มอง

มองกันมาก ก็มากมอง
มองหาดี ก็มีผล
มาใฝ่หามี รู้มากันมอง
ความถูกต้อง ไม่มี กูไม่มอง

[illegible]
๒๖ ต.ค. ๕๕

รอย

รอยบุญ รอยธรรม นำสุข

รอยทุกข์ ทุกข์รอยจะ ไม่หอยหา

รอยน้ำใจ รอยศักดิ์ศรี หวานเวลา

รอยสินทรัพย์ รอยเงิน รอยมากมี

[illegible] 26 พ.ย. 58

ศรัทธาพระ

โยมศรัทธา พระดี ที่มีศีล
โยมควร ใฝ่หา ที่เลื่อมใส
โยมมาทำบุญ กับพระ ที่ถูกใจ.
โยมจะได้ กำไร เป็นใบบุญ
พระต้องทำ ให้โยม เข้าสู่วัด
พระต้องจิต สำรวมที่ ที่สดใส
พระต้องทำ ดูแลสะอาด จัดเรียงไว้
พระจะได้ ปัจจัย จากโยมมา.

ทวามทิพย์
๑๐.๐๐๕

อันความดี

อันความดี มีที่ไหน ทำไปซี
แต่ทำดี มีอยู่ไหน ก็พอดี
ทำดีน้อย มีอยู่ ก็น้อยดี
ดีพอดี มากดี ก็ดีเอง

10 ๗-๔-55

บุคคลผู้มีจิตที่แจ่มใส มีใจที่เบิกบาน
ย่อมได้กับผู้ที่เป็นปูชนียบุคคล
ที่วิญญูชนทั้งหลาย
พร้อมที่จะยกย่อง สรรเสริญ ให้ความเคารพ
กราบไหว้บูชาอย่างไม่ต้องเคลือบแคลงสงสัย
พร้อมที่จะสนับสนุน
เมื่อนั้น ความเมตตา กรุณา
คือความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
ย่อมบังเกิดแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
โดยไม่เลือกชั้นวรรณะ
โดยประการทั้งปวง

ครูบาญาณทิพย์
๒๙ กันยายน ๒๕๕๖

วิธีนั่งสมาธิแบบง่ายๆและได้ผล พึงปฏิบัติ ดังนี้

๑. สละเวลาชั่วขณะ
๒. วางทุกอย่างในขณะนั้น
๓. ตัดความกังวลทุกๆเรื่องขณะนั่งสมาธิ
๔. ให้เวลากับการทำจิตบริสุทธิ์ในขณะนั้น
๕. งดเว้นเสียงรบกวนทุกกรณี

การทำสมาธิให้ได้ฌาน

เมื่อทำได้ดังที่กล่าวข้างต้น ๕ ข้อแล้ว นั่งสมาธิไป จิตก็จะสงบ เรียกว่า “ผ่อนคลายอารมณ์”

การผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อกำหนดจิตได้

๑.ตั้งตัวตรง
๒.นั่งแบบสบาย (สะดวกแบบไหนก็ได้)

การเกิดฌาน

จิตสงบมากๆ นานๆ ไม่วอกแวก ไม่กระทบ ไม่เกิดอารมณ์ ไม่ได้ยินเสียง ไม่เห็นโน่นเห็นนี่ ฌานจึงเกิด เรียกว่า “ญาณทิพย์”

ครูบาญาณทิพย์
๑๕ เมษายน ๒๕๕๕

เสียงธรรมนำเสียงเพลง
ความร่มเย็นจะตามมา
เสียงธรรมนำเสียงดนตรี
ความมั่งมีจะตามมา

ครูบาญาณทิพย์
๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

การทำความดีเป็นกำไรของชีวิต
เพราะความดีเท่านั้น
เป็นสิ่งที่เพิ่มคุณค่าให้แก่ชีวิต
ทำให้ชีวิตสมบูรณ์มากขึ้น

จาก หนังสือมังกรคืนฟ้า
บรรหาร ศิลปอาชา

ความกตัญญู
เป็นเครื่องบ่งบอกถึงคุณค่าความเป็นคน

ครูบาญาณทิพย์

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ถอยเพื่อตั้งหลัก ดีกว่าปักหลักสู้อย่างไม่คิด

ครูบาญาณทิพย์

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เมตตาเกื้อกูลก่อน
ย่อมได้รับผลตอบแทนที่สวยงามเสมอ

ครูบาญาณทิพย์

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เป็นผู้นำ ควรเรียนรู้ดังนี้

๑. รู้จักรับฟังความเห็นต่าง
๒. จะต้องเป็นผู้เสียสละก่อนผู้อื่น
๓. ไม่ควรสั่งการอย่างเดียว ควรใช้วิจารณ-
ญาณว่าผู้ใต้บังคับบัญชาทำได้หรือไม่
๔. ผู้นำจะต้องมีความสามารถบริหารจัดการ
เรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก
๕. อย่าโยนความรับผิดชอบให้ผู้ใต้บังคับบัญชา
เพียงอย่างเดียว อันจะเป็นการรวบอำนาจ
มากเกินไป
๖. ให้นโยบายที่พึงปฏิบัติได้
ไม่ควรให้ผู้ใต้บังคับ
บัญชาลำบากใจ
๗. รู้จักภาวะของการ
นำหลากหลาย

ครูบาญาณทิพย์

ความ "กตัญญู"
คือเครื่องหมาย
ของคนดี
คนดีต้องรู้จัก
คำว่า "กตัญญู"
คือรู้คุณทั้งอดีต ปัจจุบัน
อย่างเสมอต้นเสมอปลาย

ครูบาญาณทิพย์
๑ เมษายน ๒๕๕๙

ภาพอดีต ขณะสำรวจที่สร้างวัด พ.ศ.๒๕๒๖

ปัจจุบัน พ.ศ.๒๕๖๐

วัดนี้มีเทวดาช่วยสร้าง

ผู้บำเพ็ญความดีมีธรรมะ
ทรงหิริโอตัปปะน่าเลื่อมใส
ทุกแห่งหนตั้งตนรอดพ้นภัย
ตัวเป็นคนแต่หัวใจเป็นเทวดา